

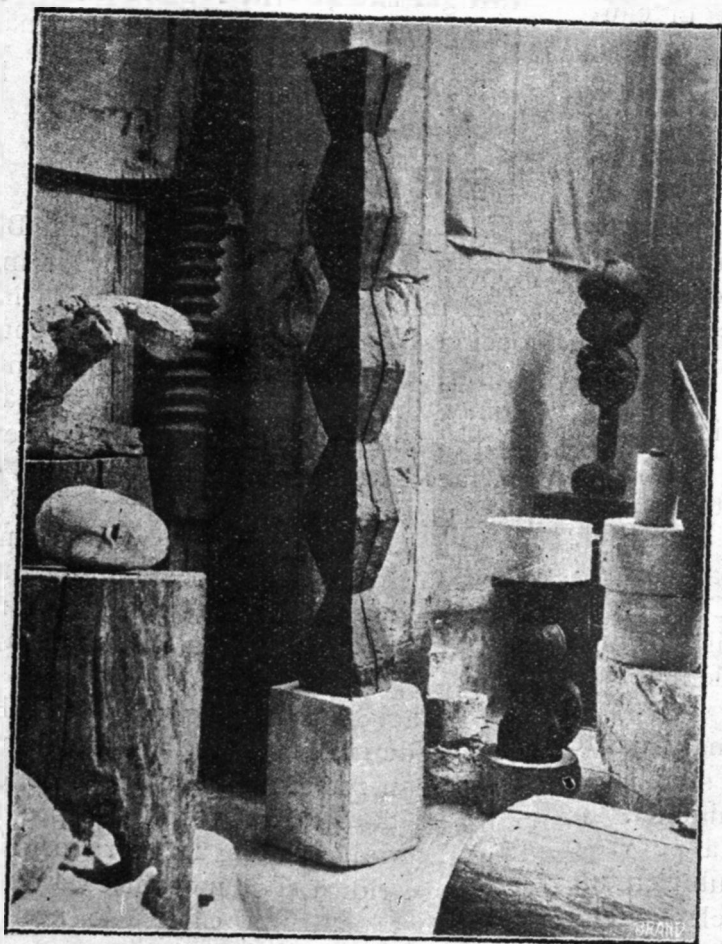
ANUL IV No. 52

11 FEB. 1925

Ianuarie Exemplarul 3 Lei

CONTIMPORANUL

CONSACRAT LUI:

VEDERE DIN ATELIERUL LUI BRANCUȘ
(PARIS)

CONSTANTIN BRANCUȘ

SCULPTOR ROMAN

BRANCUȘ

Numai un popor vânjos și sensual putea da lumii pe Brâncuș.

Desinteresat de reclamă dânsul nu figurează încă în fruntea creatorilor artei noi lângă Picasso, Bracque, a profetilor. Totuși după Rodin impresionismul sculptural era imposibil. Brâncuș a fost acela care și-a întors gândul în adâncimile simțirii pentru a găsi adevărul nou. El trebuie să fi strigat lumii măreția și știința artei negre.

Pe când alții ca Bourdelle, Mayol, Nadler, Haller, Fiori, s'au pierdut în cercetări de stilizare, Brâncuș a fost singurul care a priceput senzația de a plâsmui cu darurile lui Dumnezeu.

O profundă înțelepciune pentru simplificarea formei o vastă sensibilitate pentru plasticitatea materiei l-au condus dintr'un început în căutarea expresiunii directe (fără intermediul intelectului) din artele primitive și i-au luminat o dragoste nețarmurită pentru mrejele și legile naturii.

Opera lui Brâncuș s'gudue pe cel ce vine în fața ei curat și credincios ca și în fața naturii.

Cine însă n'a iubit natura decât prin chipul redus amorf și stupid al apusurilor cromolitografiate din cărți poștale acela nu posedă psihul, emotivitatea nouă și nu vede decât goliciune.

Brâncuș iubește viața și natura cu o înțelepciune virilă. Dragostea sa nu e extatică pasivă romantică. Dimpotrivă:

Atelierul lui este o urmare a laboratorului natural. În mijlocul ei ca un uriaș stă vrăjitorul.

Toate materialele toate esențele toate instrumentațiile știința întregă îl servește. Când crede să urmeze numai să asculte numai legile cosmice el le pussează și compune deseori altele mai subtile mai organice mai drepte.

Ca un magician el a pătruns cele mai iscusite vrăji filtrând sufletului acea emoție simplă senină care te cuprinde la vederea minunii.

Totuși isbânda lui nu e întemeiată pe vre-o dexteritate. Munca lui este a sihastrului credincios care și-a închinat gândirea elementelor fiindcă știe că cea mai deplină satisfacție o găsești când te mistue puterea creației.

În ciuda civilizației și a culturai sterpe, el este singurul sculptor care a realizat cioplitura evaduoasă într'un triunchiu de arbore, cilindrul spiritualizat, minune de aur sau bronz, sfera de marmură materie vecinic-vie alimentată de lumină.

Intrevăd mărimea lui Brâncuș acolo unde a liberat instincte noi, emoții moderne și a refăcut meșteșugiri nemaiîntâlnite de multe secole în plastică.

MARCEL IANCU

PASAREA MAIASTRA

Lui C. Brâncuș

Duhul e în minți — și pe pământ umbră
Ochii noștri trag stelele în gări
Miresmele au spălat sgomotele —
cu vieți ne pipăie câmpia —
mătasea mării pașilor se dăruie —
Vântuie vremea în ramuri greu încărcate
veștile simte-le coapte cad pretutindeni în noaptea
Sorii mâinilor talere i-am întins
Pe mormintele nedeschise împinși
ne purtăm fântânile de sânge
Să 'nălțăm vrem iar turnul lui Babel
din năzuinți cuib cuvântului dela început să
boltim

Ca în fața unui cântec mare
pasărea setii fulg de flacără
răstignească și ivirea măiastră
amăgitor de sfânt pe catapiteasmă.

1920

I. VINEA

BRANCUȘ

Suntem departe de atelierul lui Brâncuș unde operile lui strălucesc lumina lor misterioasă.

E în acel Paris al cărui ritm la înțeles, nu ca cei ce l-au împlânzit sau l-au întrebuițat pentru a-i fi privighetoarea care cântă numai pentru sine. El, Brâncuș, a știut doar să și deschidă larg tânăra și extraordinara lui sensibilitate și a face să răsune în ritm cu cetatea ciocanul său de pietrar.

S'a pătruns de urbanismul contemporan; și a ceastă hydră splendidă și multicoloră care e Orașul i s'a ivit ca unic stimulent de forțe creatoare.

Să fi al timpului tău iată singura rațiune de a fi, — zicea Oscar Wilde. S

De aci groaza lui Brâncuș de odihna fără sfârșit și de meditația în fața naturii așa cum o înțelegeau romanticii. De aci și concepția sa despre călătorie. Se vorbea despre mecanicul aplicat viului ca de un lucru ostil vieții, — aci viul se ridică și se mecanizează din propriul său instinct pentru a câștiga o nouă experiență a lumii.

Nu vă așteptați din parte-i, odată întors, din călătorii depărtate să vă vorbească despre vre-o mișcare artistică sau alta sau despre vreun eveniment de ordin estetic. Privirile lui de copil flămând de viață, purcese în larguri, descoperă alte izvoare decât acele ale artei și în aceasta constă marea taină a veșniciei sale reînnoiri. Nici succesul și nici gloria n'au reușit să înăsprescă pe acest om care printre noi rămâne ca una din cele mai proaspete imagini ale vieții.

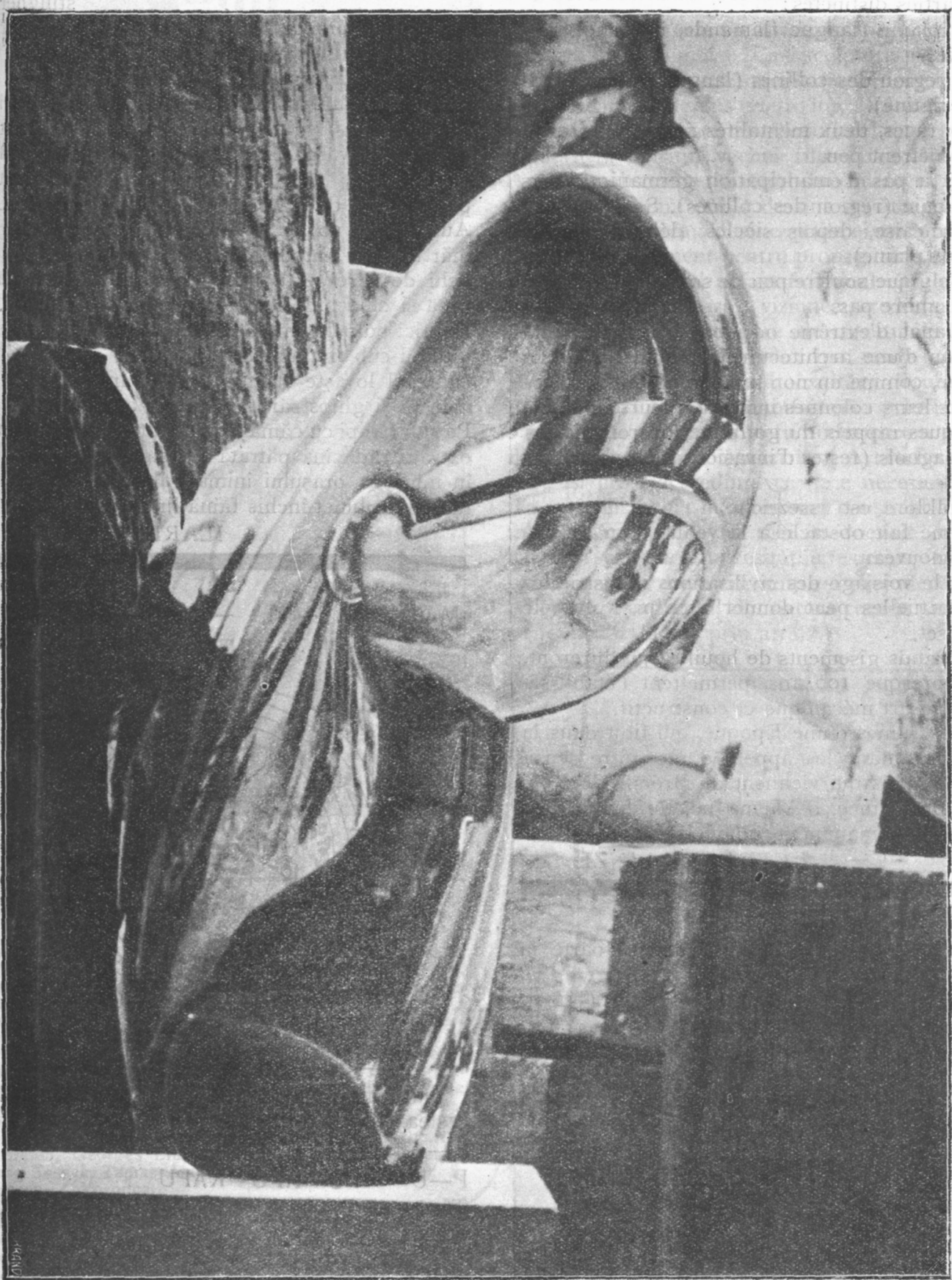
MILIȚA PATRAȘCU

SEMNALIZĂRI

Antrepoziț laumtic mandula astial, dant drit
in așezial vaxondlor beuoli laumt

LETTRE DE BELG QUE

ETATS D'AME
La Belgique se divise ethniquement en

CONSTANTIN BRÂNCUȘ : CAP

TINER
PĂTRINER
PĂTRINER
PĂTRINER

Despert i mit stătală vno Săuă lăa m
scandă cu intăpule ei
P. A. O. PERSOANA CULTIVATA
La Tablon reprezentând familia curvin

1. G. CUSHK

LETRE DE BELGIQUE

ETATS D'AME

La Belgique se divise ethnographiquement en deux parties distinctes:

1. la plaine (langue flamande, influence germanique).

2. la region des collines (langue française, influence latine).

Deux races, deux mentalités sont en présence et se pénètrent peu.

Il n'y a pas d'émancipation germanique vers la Wallonie (region des collines). Seule, la culture française, depuis siècles, déborde sur la Flandre (plaine).

La Belgique souffre peu de son passé. Celui-ci ne l'encombre pas.

Le climat d'extrême occident n'a pas permis l'éclosion d'une architecture typique. La Grèce et Rome, comme un non-sens, imposent aux monuments leurs colonnes inutiles et leurs frontons.

Quelques rappels du gothique, du roman, des arts espagnols (restes d'invasion) jalonnent l'histoire.

Le folklore est assez riche.

Rien ne fait obstacle à la venue d'un art rationnel nouveau.

Plus: le voyage des civilisations industrielles et intellectuelles peut donner à ce pays un rôle de creuset.

Les grands gisements de houille, qui dureront, encore presque 100 ans, permettent l'établissement d'un art mécanique et constructif.

Sur les ruines d'une Epoque, qui finit dans la guerre, chantant les appels d'une autre sensibilité. Les cris qui viennent du Brésil, de Roumanie, de France, d'Allemagne, du Japon, d'Italie sont étonnamment annonciateurs.

GEORGES LINZE

POPICE

O locomotivă trasă de un câine e foarte la modă.

O vacă elvețiană etichetată la Uger: 4516/23 e mai puțin modern dar lăptos.

Pipăind ugerul doamna clătină dintr'o pungă sceptică și spuse clar:

Chiart	Hourdons
Foirart	Merdons
Pétart	Esgons
Brenons	Le fen de saint Antoine l'ard
Ton lard	Si tons
Chappart	Tes trons
S'éspart	Esclons
Sus nons	Tu ne Forche avant ton départ.

Desperat i-am arătat alte vite. Și nici una nu semăna cu intențiile ei.

ERA O PERSOANĂ CULTIVATĂ.

Un Tablou reprezentând familia cuvintului

nas

A reținut Ananas

Papanas

As.

SEMNALIZĂRI

Antrepozit lăuntric, mădular astral, danț trist în arpegiul vagoanelor bemoli lunari, arc stingher

noapte: umbra cetății toată svârlită peste cer pentru conștiința orașului țigălar de gardist

Privești conjunctivita fereștilor fapt divers pod nechezând lacrimi în gunoi suflet de in

chiriat dureros în vărgarea străzilor pas și steag sân-

gerat peste casele de piatră sbor pierdut când șters.

Auzi clopot vocalizând, toamnă cu act dotal mărturie cer autodidact fâlfâiri surdină

ochi de sare te-au urmărit în embrion lumină rană și chioșc de lemn vânt prea sentimental.

De aici pulpele umblă ca în abecedar, ultimul cub tremură în rubin

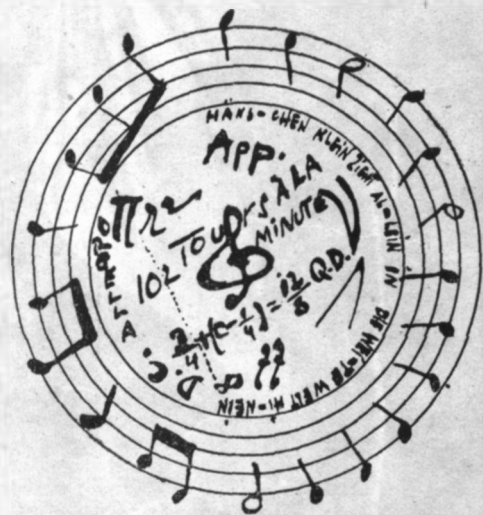
cântecul lovește strâns până în intestin mușchi și ghips sărutul interzis amnar.

Pe sub lămpi cu cămăși de noapte inger stereotip extragi rădăcina pătrată a stelelor iată

în migrena orașului inimă galvanizată lună cu robinet închis faină linotip.

ILARIE VORONCA

ma ma ma ma ma
MA — MA — MA — MA — MA — MA
ma ma ma ma ma

gus—gus—gus—gus—gus—pup—pe

Intre timp în colțul de vest se consumau a ceste:

K—A = KA

P—U = PU—APU—KAPU

Ț—I = ȚI—UȚI—PUȚI—APUȚI—KAPUȚI

N—E—R=NER

INER

ȚINER

UȚINER

PUȚINER

APUȚINER

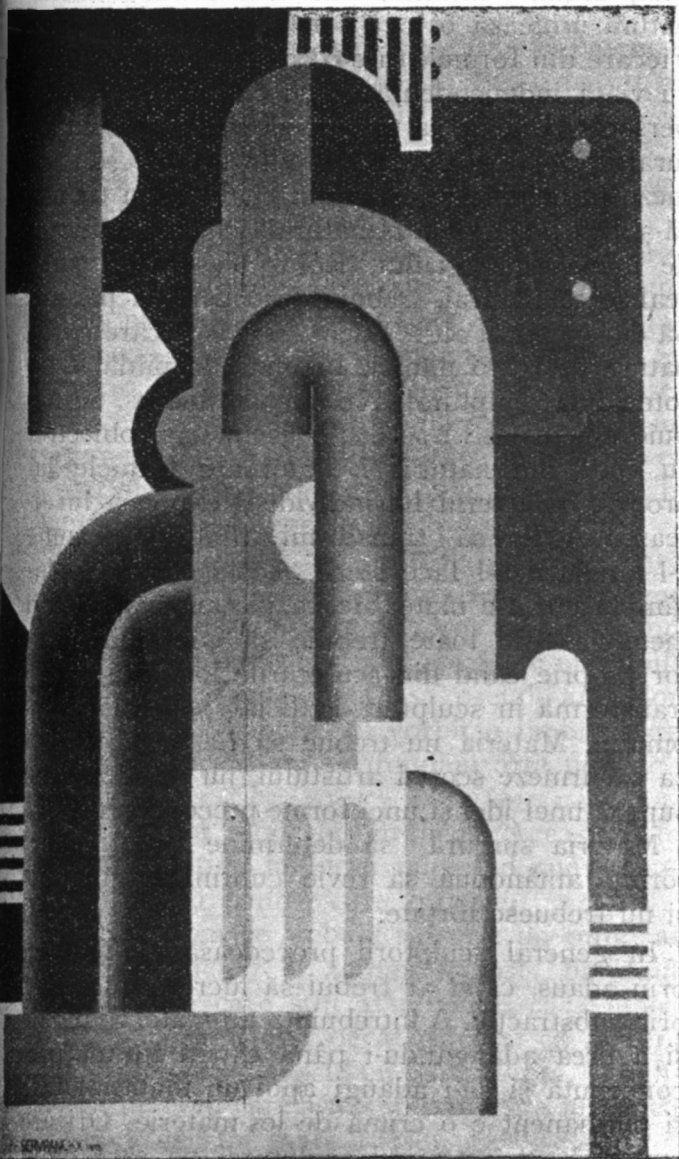
KAPUȚINER

O piaiță de un slot a plecat în urmărirea lor.

I. G. COSTIN

CONSTANTIN BRÂNCUȘ

Opera lui Constantin Brâncuși e expresia unei concepții cosmogonice. Cași sculptorii evului mediu cari puneau în artă meditația lor, rugăciunea lor și toată nădejdea vieții lor, Brâncuși pune în sculptura lui sistemul filosofic al unui monist modern și spiritul vechei filosofii a lui *Thao*. Artă lui absoarbe întregul lui intelect. Pentru Brâncuși arta nu există de sine stătătoare. Dela începuturile și până la concepțiile ei moderne arta a fost un instrument pentru propagarea unei idei metafizice. Artistul a fost fanaticul care a știut cum să materializeze viziunea credinței sale. Cele mai mari capodopere ale trecutului sincronizează cu perioadele celor mai mare exaltări religioase. Odată trecută, exaltării îi urmează decadența invariabil manifestată prin imitația realului. Alteori credința fu aceea care a creat, din necesitate, arta. Astăzi însă Artă este aceea care își creiază credința ce ne e necesară, căci n'a sosit încă ziua în care omul conștient de frumusețea universală nu mai are nevoie de artă ca să-și satisfacă necesitățile estetice, ziua în care, liber de orice convenții și prejudecăți, va ști să dea deadreptul din natură ceea ce nu poate să ia astăzi decât prin artă.

SERVRANCKX: COMPOSITION (Belgia)

RÉCITAL CONTIMPORANUL

Dans l'après-midi du 14 Décembre eût lieu dans la salle de l'exposition du *Contimporanul* un récital d'art nouveau.

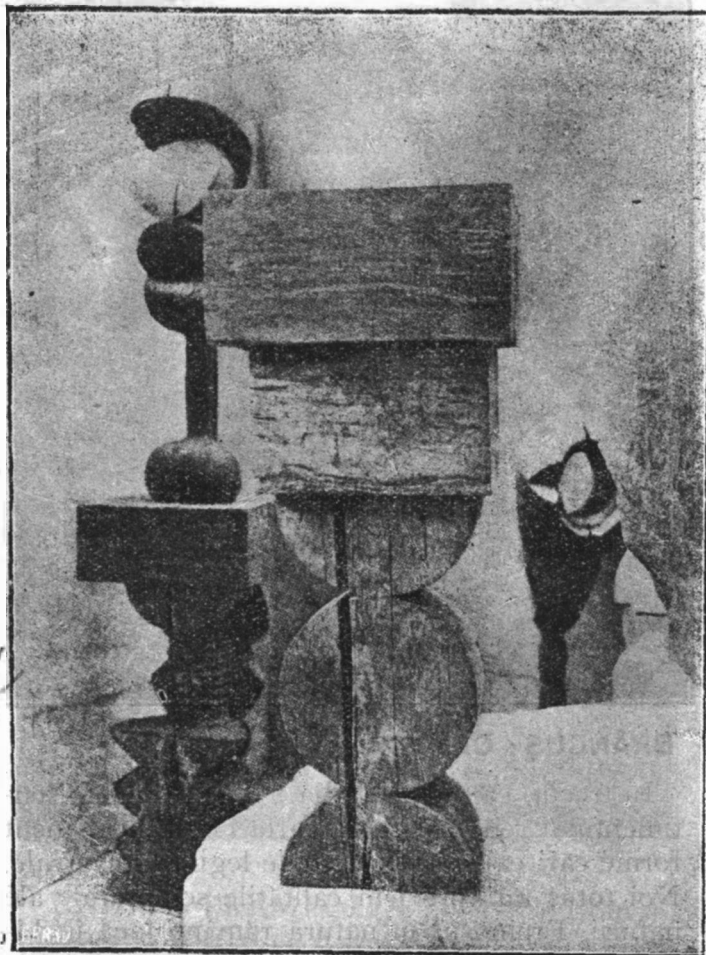
Marcel Ianco prononça quelques paroles introductives sur la plastique et l'architecture moderne.

Madame Marthe Serđaru qui fût à Paris première interprète de la musique des Six — donna avec intelligence et verve moderne, du Milhaud, Erik Satie, Auric et Poulenc, — en s'accompagnant elle-même. Mlle Corina Sfetea pianiste d'étrange sensibilité et d'irréprochable technique joua du Cyril Scott et Darius Milhaud.

Lectures furent faites des oeuvres de Marinetti, Max Jacob, Guillaume Apollinaire Philippe Soupault, André Breton, Georges Linze, T. Tzara, Serghiei Essenin, Ludwig Kassak, Tamas Aladar, Ion Vineș, Ion Barbu, S. Callimachi, I. Voronca.

La jeune tragédienne Dida Solomon fût l'heureuse interprète du poète Barbu. Notons également l'éclatant succès de Md. Lily Popovici dans la lecture allemande des poètes Herwarth Walden et Lotar Schreier. Le grand comédien G. Ciprian ainsi que nos jeunes artistes Tâlvan, Eliad, Sidery ont contribué au succès du récital.

"Contimporanul" remercie à son collaborateur et ami Georges Linze de l'aimable et précieux concours offert pour la participation des artistes belges à l'exposition internationale de Bucarest.

Din Atelierul lui Brâncuș

Cu mult înainte religia dădea omului o concepție despre forțele antropomorfe, creatorii, tuturilor și oamenii revelau prin artă personifierea acestor divinități. Astăzi filosofia ne face să pricepem un act generativ unic, o lege universală impersonală, nedefinită din care emană tot ce există. Este această lege universală pe care trebuie să o manifesteze arta, conformându-și principiile, principiilor acestei legi, rupându-se de convenții, astăzi inutile și dezorientante. Să dai senzațiile realității astfel cum ni le procură natura, fără a reproduce sau imita, este astăzi cea mai vastă problemă a artei. A crea un obiect care-ți dă prin propriul său organism ceea ce natura face prin eterna ei minune este ceea ce arta dorește. Și a realiza aceasta înseamnă a intra în spiritul universal al lucrurilor și a nu te limita la imitarea imaginii lor. O operă de artă astfel concepută tinde către echilibrul absolut, și echilibrul absolut este perfectă expresie a frumosului.

BRÂNCUȘ: CAP

În trecut, credința, clădia forme adecuate sentimentului religios. Astăzi arta creiază conștient forme cari exprimă principiile legilor universale. Noi totuși nu apreciem calitățile sculpturale ale naturii. Frumosul în natură rămâne încă închis cunoașterii noastre. Singură arta ne poate da cheia priceperii frumosului.

Dela formele microcosmului către cele ale

macrocosmului varietatea naturii, în concepție sculpturală, e infinită. Dar în infinitul formelor natura urmează o lege constantă și invariabilă. Fiecare din formele ei e creație vie, un individ cu viață independentă, și cu caracter inevitabil personal. Dacă arta trebuie să comunice cu natura și să-i exprime principiile trebuie să-i urmeze principiile și exemplul ei. Materia trebuie să-și continue viața ei naturală chiar modificată de mâna sculptorului. Rolul plastic pe care-l realizează natura, trebuie descoperit și păstrat. Să dai materiei alt rol decât acela pe care-l vrea natura este a o nimici. Lemnul, de pildă, e întotdeauna sculptural. Nu trebuie distrus, nu trebuie încercat să i se dea o asemănare obiectivă cu ceva din natură. Lemnul are formele lui proprii, caracterul lui individual expresia lui firească. A dori să-i transformi calitățile înseamnă a-l anula și a-l face steril. Același lucru se întâmplă cu alte materiale ca piatra, marmora și metalele. Ele toate trebuie să continue viața lor proprie când din sculpturile lor naturale se transformă în sculpturi artificiale sub inspirația omului. Materia nu trebuie să fie întrebuințată ca să urmeze scopul artistului, nu trebuie să fie supusă unei idei și unei forme preconceptuate.

Materia singură să determine subiectul și forma, amândouă să revie cuprinzând materia și nu trebuiesc forțate.

În general sculptorii procedeau cu materia prin adaus, când ar trebui să lucreze cu dânsa prin substrație. A întrebuința un material moale și a crea adăugându-i până capeți forma preconceptută și să-i adaugi apoi un material tare și permanent e o crimă de les-materie. Oricare material are înrânsul sculptura, pe care omul o vrea; trebuie să muncească și să o scoată dintr'însa eliminând tot materialul superflu, care o acoperă. Sculptura este o expresie umană a acțiunii naturii. Artistul trebuie să știe, cum să știe, cum să descopere ființa, care este în material și să fie instrumentul, care să aducă esența cosmică a materiei într'o existență actual vizibilă. Antropomorfismul a făcut pe om să se producă să exprime naturalul și supra-naturalul plin de sine însuși; omul a neglijat viața materiei. În primele timpuri ale artei creștine, artistul a priceput posibilitățile plastice ale pietrei. Sculpturile lui cele mai mari, catedralele au fost culturi abstracte, nerepresentative, dar cu un sens definitiv și concret. Reprezentația apărea în catedrale în forma umană animalică și de floră, dar acestea au fost adoptate pietrei, au fost detalii al unei mari unități și unui mare echilibru al ansamblului. Acești fanatici exaltați vizionari doreau să redea vizibil armonia universului, monumentele lor abstracte, includeau ilustrația ritului lor pentru o mai bună înțelegere, dar piatra era aceea, care comanda forma acelor ilustrații. Când fanatismul dispăru și arta religioasă de-

venii „oglindea naturii” imitația aduse arta spre decrepitudine.

Și sălbatecii negrii africani au știut să păstreze viața materiei în sculpturile lor. Ei au lucrat în lemn. Nu l-au rănit; au știut cum să elimineze părțile inutile pentru a face sculptura fetișă. Și sculptura lemnului african rămâne vie și expresivă sub forma dată de simțul omului.

Primitivii creștini și sălbaticii negrii au procedat numai din credință și instinct. Artistul modern procedează prin instinct controlat de rațiune. Artă a fost culmea divinității mistice. Se putea citi pe intrările monumentelor religioase: voi, care intrați aci, încredințați-vă sufletul lucrurilor cerești. Astăzi arta deschide poarta, ca să pătrunzi principiile creatoare, frumosul absolut al legii universale.

Cei care au păstrat întrînșii armonia care există în toate vietățile, propria lor natură, vor pricepe, fără greș, arta nouă. Vor vibra simțind aproape legile naturii. Nimic n'a făcut mai mult rău artei noi decât avalanșa pseudo-artiștilor cari neavând ce spune au vorbit o limbă peste priceperea lor. Să nu confundăm arta nouă cu artiștii noi.

Acestea sunt ideile lui Brâncuș. Aceasta este filosofia ce-l ține la lucru muncind cum muncete la operă pentru care trăiește.

Cel dintâi om ce trebuie să scrie un tratat al eternelor principii și acțiuni a fost bătrânul Taoist despre care știu atât numai că: „iubea obscuritatea mai mult decât orice și că a șters orice urmă despre dânsul cu buna știință.” Brâncuș e primul om care a pus în sculptura lui ideea monistă a acestui mare filosof.

ACADEMIA DE ARTE DECORATIVE

În occident există azi o reală colaborare a celor mai deseamă artiști moderni în viață. Dorul creatorului până eri izolat de lume de a se reîntoarce în mijlocul existenței de a prelua răspunderea dezvoltării ideale în societate se realizează. Artă și viața devin o unitate. O generație de oameni credincioși și tineri se grupează în atelier în jurul meșterilor pentru ca munca unită de generații să refacă elementul unei noi tradiții. Meșterii lor uitând trufie și avantajii sociale înamorați de materia vie și de plăcerile de a le plăsmui se coboară în uzini și fabrici pentru ideea nouă.

Inceputurile însă pornesc din școli și ateliere unde se lucrează la bazele noilor elemente. Din inițiativa D-lui Dr. Fischer-Galați și sub conducerea D-lui Vespremie s'a realizat la noi „Academia de arte decorative cari în acest spirit vor să dea o largă extindere atelierelor și experiențelor artei în viață”.

Salutăm cu dragoste ideea salvatoare în haosul orientărilor de artă dela noi.

NOCTURNE

Flori de lămâiță au umplut cerul:
și fruntea miresei îndepărtate s'a aplecăt asupra-ne

tristă de depărtarea ei
de vecinica ei inutilă
podoabă.

Crește în jurul ei taina albă
taina dragostei și a desăvârșirii,
plâns nocturn: paznicul nopții
stinge în fântâni steaua iubirii.
Flaute de os și umbră
pentru nunta care nu va fi
rugă de întuneric și lumină
pentru cei ce nu se vor iubi.

Fată în creștetul nopții, bizară
stinge florile care te lumina
pune-ți candelile peste tâmpile
pentru tot ce n'a fost să se întâmple.

Dumnezeu pe nori înaintea,
către inaccesibila mireasă
sufletul meu rob
veghează.

TANA CIVIL

ENRICO PRAMPOLINI

(Roma)

Numărul viitor al „Contemporanului” se va ocupa în deosebi de arhitectura modernă, arte aplicate și va avea colaborarea celor mai de seamă arhitecți ai mișcării moderne din Europa.

L'EXPOSITION INTERNATIONALE DU „CONTIMPORANUL“

C'est la première exposition moderne à la quelle participent la Belgique, l'Allemagne, La Suede, l'Hongrie, la Pologne, la Serbie et la Roumanie. C'est une démonstration sur l'existence réelle d'un nouveau courant, qui en dépit de l'ignorance et des hostilités traverse l'époque lui prêtant un propre style. Le phénomène se manifeste simultanément partout et dans tous les domaines de l'activité spirituelle. Qu'il s'agisse de musique, peinture, sculpture, architecture, décoration, théâtre, cinéma un point commun caractérise leur effort. L'art nouveau est un art abstrait qui n'imite la nature que dans le proces de création. Partout on cherche à créer une existence nouvelles de la matière des aspects de l'expression.

LA BELGIQUE participe par *M. Darmont* qui apporte un dessin stylisé plein d'une verve retenue. *L'Empereur Haut* envoie des portraits suffisamment simplifiés pour être intéressants.

LES Flamands *Servranckx* et *Joseph Peeters* développent un esprit purement constructiviste. *Servranckx* devant la mécanique et son rendu glacial rapellant la tension et la beauté des machines fait preuve de la plus neuve sensibilité. *J. Peeters* nous envoie des merveilleux es gravures dont la construction touche à la plus sage architecture.

LA POLOGNE par *Zarnoverowna* et *Szczuka* démontre l'influence du dessin linéaire et géométrique sur les moyens d'expression moderne. Ce serait quelques fois des projets de très bons vitraux. On ressent l'influence du purisme russe.

LA HONGRIE est représentée par le poète peintre *L. Kassak* qui nous révèle une grande sagesse une vaste sensibilité des compositions d'un cristal pur d'une couleur très lyrique.

LA CEHOSLAVIQUE par *Mr. Charles Teige* expose des blancs-noirs rapellant un fauvisme dans l'abstrait très vif et bien slave.

L'ALLEMAGNE. *Paul Klee* y expose son très subtile et tant lyrique art d'invention poétique. *H. Arp* le mystique connaisseur de la puissance des lignes nous expose ses 7 *Arpades*. *H. Richter* celui qui dirige de nos jours la spiritualité du constructivisme Allemand expose des oeuvres plus anciennes qui suscitent tout l'intérêt par un savoir et une clarté profétique. *K. Schwitters* par une série de litographies nous évoque par des moyens typographiques des émotions puissantes.

LE SUEDOIS. *W. Eggeling* expose de ses dessins du premier fum abstrait du temps du groupement des peintres radicaux de Zürich. Resultat d'un effort génial puissant pour la réalisation de l'encyclopédie des formes.

LA SERBIE par *Io-Kleck* le Zénitiste expose des tableaux faits en applications de papiers-couleurs des compositions d'une extrême vitalité caractéristique pour le goût développé des couleurs.

LA ROUMANIE *Brancusi* presque inconnu dans son pays déjà fameux dans le monde entier l'un des premiers qui profetise la nouvelle beauté. Il expose des ouvrages qui lui ont fait faire des disciples et lui ont créé cette gloire : deux têtes des sœurs en bronze doré preuve de cette sagesse magicienne de la simplicité. Quelle lumière, le métal vivant nous découvre-t-il à chaque instant dans „l'oiseau“ d'une transcendente beauté et d'une pureté inconnue jusqu'au jour en sculpture. En dehors de quelques pièces anciennes „primitives“. *Brancusi* expose une très éloquente série de photos de ses derniers ouvrages des vues d'ensemble de son atelier rapellant la forge d'un savant créateur de valeurs nouvelles.

Marcel Iancou l'un des créateurs à l'étranger du premier groupement d'art constructiviste (voir le groupe des peintres radicaux de Zürich 1918 *Eggeling*, *Richter*, *Iancou* et *Arp*), expose cette fois auprès de quelques toiles dans lesquelles la violence et l'équilibre volcanique de ses visions nous rapellent d'une virtuosité dissimulée et de la technique des maîtres d'autrefois — aussi un panneau de peinture toute pure et sereine où en s'éloignant de la mécanique froide trop aride pour sa sensibilité ils'approche par un haut lyrisme de la forme pure et par la plus sensuelle couleur de ce qu'en peinture on a recherché depuis le cubisme de plus excellent. Il expose encore quelques pages remarquables d'architecture.

Melita Petrasco l'élève personnelle de *Brancusi*, expose un torse, en marbre blanc d'une sensualité très contenue d'une délicatesse, d'un raffinement et d'une verve imprevue. Par la sculpture en bois elle réussit d'engager une force élémentaire et obscure dans ces surfaces certaines et claires en opposition avec l'idéelle stylisation de la suave tête de „l'Etoile nordique“.

Maxy talent concis, froid et maîtrise qui vaincra surtout dans la plastique purement constructiviste dans cette architectonique équilibrée „Construction spatiale“ comme dans tous ses travaux d'invention absolue. Sa coloriture abrupte de contre point très adéquate à l'expression linéaire de l'art nouveau le place parmi les meilleurs.

Mattis Teutsch obsédé par la simfonie des couleurs dans lesquelles ses recherches très personnelles se sont dirigées depuis bien longtemps néglige volontairement le monde des formes le matériel et la construction. Lorsque dans ses sculptures il arrive à lutter contre la matière même il réussit de construire plus organisé clairement et sagement?

V. Brauner un très jeune mais très vigoureux talent qui malgré ses intentions encore inavouées dans la peinture réussit à capter notre intérêt par un très belle oeuvre graphique.

Les meubles vases et autres projets d'intérieur exposés ont eu un succès immédiat. On commence à comprendre les moyens d'un nouveau style qui serait l'habit de l'époque.

VINICIO PALADINI — ARTE NELLA RUSSIA DEI SOVIETS — ROMA 1925 EDIZIONI DELLA BILANCIA (con 9 riproduzioni)

In questo volume sono classificate e illustrate criticamente le produzioni più significative della nuova arte russa. Consottile spirito indagatore che si manifesta in continui riferimenti alle condizioni vecchie e nuove della arte russa, ed a quelle dell'arte occidentale, con efficacia ricreatrice e vivificatrice, nata dalle più moderne teorie estetiche, e dalla pratica quotidiana della pittura d'avanguardia; il Paladini riesce, prendendo spunto dal padiglione dell'U. R. S. S. a Venezia, a darci oltre che una visione integrale dell'arte russa, direttive e norme precise per la creazione di una nuova armonia figurativa.

L'interesse di questo libro-destinato a incontrare il più grande successo è accresciuto dalla passione con cui l'autore tratta i complessi problemi dell'arte modernistica e le sue relazioni con l'evoluzione del pensiero contemporaneo.

L'elegante volume è abbellito da interessanti riproduzioni che ne completano il valore documentario.

Les feuilles libres No. 37. De remarcat articolul lui *Darius Milhaud* asupra lui *Henri Sauguet* desene de *M. Chagali* și o navelă în care fantasticul se înbină cu ironia. *Voyage d'Horace Poronelle* de *Ph lippe Sonpault*.

Block No. 8—9 bogat număr de artă constructivistă poloneză reproduceri frumoase după *Sczuka*, *Stazewski*, *Lepchitz*, *Malevitsch* etc.

De Stijl despre muzica modernă. Articol de *Th. V. Doeburg* despre arhitectură și o reproducere după *Brâncuș*.

Le mouvement accéléré *Paul Dermée* pamfletează contra lui *Breton*.

Correspondance Subtile epistole pe foi volante în verde, rose, galben etc, scris de *M. Leconte*, *Camille Goemán* despre chestiuni cantimporane.

Les 7 Arts Studii sistematice și continuu asupra constructivismului și urbanismului epocii noastre. Lozinca occidentalului o pronunță Belgă.

Pasmo cinema-teatru—dans—muzica cea mai vie revistă a modernismului ceh.

Anthologie număr special consacrat Italiei. Articol-poem despre *Marinetti* scris de *G. Linze*.

La vie des lettres et des Arts *Robert Levy* scrie despre reînnoirea literaturii psihologice prin *Freud*, lucru de mult realizat la noi de *I. Vinea* și *Tzara*. *Nicolas Beauduin* publică : *Pascase*.

G [] Direction *Richter* Berlin.

Merz Număr consacrat reclamei moderne.

Ma director *Kassak* Viena.

Zenit director *Mititsch* Belgrad.

Sturm director *Walden* Berlin.

PUNCT director *Scarlat Callimachi*, București.

LA GALLERIE MANTEAU (Bruxelle) s'a deschis expoziția post-cubistului *André Lhote* despre care *Vauxelle* criticul afirmă „ce peintre a eniin renoncé au cubisme.“ *André Lhote* care se adresează și prin conferințe tineretului artistic a primit dela aceștia următoarea critică în 7 *Arts* prin pana amicului nostru și cunoscutului *Pierre Flouquet*:

Airsi l'art de *Lhote* attaché au langage direct par *croquis de pauvreté* échappa de moins en moins facilement au pittoresque de cette nature dont il conserve la figuration. Et sa tentative d'voir à nouveau (comme en ces nus) les pôles Peinture et Nature est absurde, et nous ne nous y trompons pas, sous les théories vidées dont il l'orne, nettement antiintellectuelle.

Volonté seule!

La sensibilité artistique d'une avant garde nouvelle, durcie de volonté, s'éloigne de cet idéal aux desirs classiques.

Une esthétique plastique pure, naturellement abstraite est née qui propose des modes nouveaux, des champs inexplorés. Que l'aridité du principe en éloigne ceux qui ne considèrent que superficiellement sa naissance soit, en la pleine substance créatrice qu'elle offre, combien suave est la Règle!

Institutul de Arte Grafice — București